

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágotai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyössy István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. helyg-díj fizetendő. Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELÉNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben** Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus); Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, **Bécsben**: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; **Berlinben**: Rudolf Mosse-**Frankfurtban**: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Brassó, 1890. május 8.

(=) A képviselőház május hó 5-iki ülésében kezdték meg a kir. táblák decentralizációjára vonatkozó törvényjavaslat részletes tárgyalását, s mint előre jeleztük volt, itt kezdődött a vita érdekessége, mert hisz ép az 1. és 2. §-ok azok, melyek annyi érdeket tangálnak, ezek határozván meg a táblák székhelyét s azok kerületeit.

Az elvet magát, hogy a máig fennálló két kir. tábla, a budapesti s a maros-vásárhelyi több táblára osztassék fel, a tisztelt ház s a közvélemény osztatlan tetszéssel fogadja, a reformok sorrendjére vonatkozó megjegyzések csak elméleti értékkel bírnak, de nagyon is gyakorlati jelentőségű azon kérdés: ezen vagy amazon város kapjon-e kir. táblát vagy sem, s egész természetesen, hogy a javaslat ezen része nagyon is heves vitára szolgáltat alkalmat.

A reményekben csalódott városok képviselői mindent elkövetnek, hogy kerületük érdekeit érvényre juttassák. Hogy a kérdés eldöntésénél particularistikus választókerületi politika nem jöhet szóba, az magától értetődő dolog, s a javaslatot csakis annyiban lehet megtámadni, a mennyiben egyes esetekben csakugyan nehéz belátni, hogy a javaslat által kiszemelt központok tényleg azok legyenek. Kétségtelen, hogy e központok helytelen kiszemelése viszsza-hatással lehet s lesz is az új intézmény működésének sikerére, de a dolog, ugy látszik, már el van intézve. Szilágyi igazságügyi miniszter a hétfői ülésen kijelentette, hogy ő e törvényjavaslatnak minden egyes részletében való elfogadását nem tekinti ugyan pártkérdésnek, de kéri a t. házat azt egységes egésznek tekinteni. Más szóval: a szabadelvű párt egyes tagjainak szabad ugyan egyes pontok ellen is szavazni, de a miniszter állását köti hozzá, hogy minden egyes pont jelen alakjában fogadtassék el.

A hétfői ülés lefolyását a következőkben ismertetjük olvasóinkkal:

Az 1. §-nál, mely az új táblák számát tizenegyben állapítja meg, Falk Miksa emel szót, hogy egy Aradon felállítandó kir. tábla mellett érveljen. A ház közfigyelme mellett

ecseteli szónok Arad jelentőségét, mint számos közhivatal székhelyét, széles vidék művelődési gazdasági érdekének gócpontját. Utal arra, hogy országoszerű tetelenséggel fogadtatott a hír, s hihetetlennek látszik ma is, hogy éppen e város ne nyerjen táblát.

Nem is első sorban a város, de nagy környékének érdeke kívánja szükségszerűképen, hogy Arad egy felsőbb törvényszék székhelye legyen s javasolja, hogy a törvényjavaslat utasíttassék vissza a bizottsághoz, mely javaslatot tegyen, mily módoszatok között elégíthetők ki Arad s vidékének ezen nagyon is méltányos kívánságai. Végre lelkes szavakban minden magyar ember szívéhez folyamodik, mely szív nem fogja megérteni, megérthetni soha, hogy azon város, mely hazánk történelmében oly dicső szerepet játszott, ily alkalomból ily módon mellőztessék.

Falk után Bujanovics emelt szót Eperjes mellett s e város hazafias érdemeit a multban, annak jelentőségét a jelenben világította meg, mely két tulajdona szükségképen megköveteli, hogy a kir. tábla székhelyévé tétessék, mint a hogy az ötvenes években is székhelye volt egy feljebbviteli törvényszéknek.

De Eperjes nemcsak, hogy megérdemli a táblát, szüksége is van rá; alapfeltétele ez annak, hogy eddigi nagy hivatásának a jövőben is megfelelhessen.

Indítványa, hogy az egyik kir. tábla Kassa helyett Eperjesen állíttassék fel, arra birta ismét Kassa képviselőjét Jókai Mórt, hogy egy rögtönzött beszédben Kassa mellett törjön lándzsát.

Gaál Jenő ismét Arad mellett szólalt fel. Fejtegeti, hogy Erdély összetartozósága csak fictió s Hunyad vidéke tényleg s egész határozottan Arad felé gravitál s indítványozza, hogy Nagy-Várad helyett Aradon állíttassék tábla.

Varasdy Kőszeg mellett emel szót Győr helyett, lelkes szavakban ecsetelve Kőszegnek előnyeit Győr felett, ugyszintén annak közművelődési és nemzetiségi jelentőségét.

Fabiny ezzel szemben Sopron mellett érvel igen tartalmas és magvas beszédben, melyben a lehető legnagyobb tárgyilagossággal

hasonlítja össze a szóban forgó dunántúli három város előnyeit s hátrányait, s levonja a Sopron javára maradó eredményt. De ő is Sopron is elfogadja a törvényt, ha nem kap is, táblát, mert a haza érdekeit magasabbra helyezi a particularis érdekeknél. A táblák számát jövőben szükség lesz még szaporítani, s meggyőződése, hogy Sopron fog még táblát kapni, ha ma nem, később. Fődolog ma, hogy a reformjavaslat törvénytény legyen s azért nem járul hozzá azon módosítványokhoz, melyek annak az igazságügyi bizottsághoz való visszavételét kívánják.

Győr mellett Liskay szólalt fel, végül Arad és Eperjes mellett Polónyi, ki az igazságügyi miniszter urral való személyes differentiát igyekezett tisztázni s a ház általános derűtsége mellett idézetek egész hosszú sorozatával azt igyekezett bizonyítani, hogy Szilágyi nálánál még gorombább. Szilágyi Polónyi beszédjének személyes részére válaszolva, leghatározottabban tiltakozik minden Polónyival való lelki rokonság gyanuja ellen s kijelenti, hogy ő mint ellenzéki szónok éles volt ugyan, de soha sem gyanusított.

Miután Polónyi beszédjében „egy nagy multtal bíró államférfi” szavaira hivatkozott, ki a mult szombati ülés után olyképp nyilatkozott volna, hogy valóban nagyon mulatságos dolog, hogy a t. ház két legnagyobb-parasztja most naponta előadást tart egymásnak a házban az udvariasság szabályairól, s e közben a házban egynéhányan Tisza nevét hangoztatták, Tisza Kálmán indítatva látta magát szintén felszólalni s röviden kijelenteni, hogy ő e nyilatkozatot nem tette, de nem is hiszi, hogy a szóban lévő két egyénre ráillik e mondás; sőt az egyikről, a szabadelvű párt-hoz tartozóról egész határozottan tudja, hogy rá nem talál.

E mulatságos intermezzo után az ülés fél háromkor bezáratott.

Az első két §. mellett s ellen a szónokok egész sora van még előjegyezve, — de Brassó képviselőinek neveit azok között fölfedezni nem vagyunk képesek.

De erről más alkalommal.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A fehér kamélia.

— Angol történet. —

A „Brassó” számára átdolgozta dr. Boros.

(Folytatás.)

3. A parkban.

Teddy karosszékekben ült, előtte egy üveg sherry s egy másikban selters-víz, leghosszabb pipájából dohányzott.

»Áhá, — üdvözölt — »te lelkes fényképvdászó! Nos mennyire jutottunk mával?»

»Mával?» ismétlém diadalmasan, — »Ma már cziméig jutottam.«

»Valóban?» válaszolt zavartalan nyugalommal.

»Ülj le, gyujts rá, töltsünk, örülj szerencsédnek.«

»Kiállhatatlan ember! Még azt sem kérdezde meg, mi a neve?»

»Az utóbbi időben annyit kellett hallanom róla, hogy nevére nem is gondolok. Ha megint bele akarod beszélni magad a görcsökbe, ám szólj; behunyom szememet és figyelek, — hanem gondolj a végére.«

»Javithatatlan! — Miss Vanenak hívják s lakása: Worcester Square, Hyde-Park.«

»Hihetőleg valami aggszüz?» kérdé gunyosan.

»Hát legyen, ha ugy tetszik s a képről nem vagy képes másként itélni!«

»Mit akarsz már most?« szólott most Teddy. A Vane-ek ezután is oly ismeretlenek maradtak előtte is, előtttem is, mint eddigé. Elégedjél meg a cziméj, mondj le egyébről és — add ide a dohányos szelenczét.«

»Hogy mihez kezdek? Mindenek előtt megnézem lakását s remélem, ilyképp csak hozzájutok egy pillantásához.«

»Szegény ember,« — mondá fejét csóválva — »milyen hiu reményekkel áltatod magad!«

Maynard Teddy bizonyára soha életében nem szeretett, így nem is volt képes, vagy nem akart engem megérteni. Röviden elbucsztam s nem törődve gunyával, Worcester Square-be mentem, hogy kikémleljem a 28. számú házat.

A házat csakhamar feltaláltam, előkelő külseje ellenére sem igen különbözött a többiektől. Ez ugyan s ahogy sem felelt meg fényes álmaimnak s még kevésbé az, hogy a sokaság közömbösen haladt el mellette, a nélkül, hogy sejtelemmel birna az itt elrejtett kincséről. Büvös hercegnőm csak nem akart megjelenni az ablaknál. Hosszu várakozás után kedvetlenül vonultam egy vendéglőbe, ott egymagamban megét-

keztem s hatalmas haditanácsot tartottam szintén becses magammal.

Vane kisasszony talán falun tölti az évadot. Ez esetben türelmesen várnom kell s egyéb nem marad hátra, mint naponta kibódogorni a tündérkastélyhoz. Másnap találkoztam az itt állomásozó rendőrrel s beszédbe elegyedtem vele. Biztosított, hogy igen jól ismeri e helyet, sok idő óta szolgál itt. Értesített arról is, hogy a 28. sz. a. tényleg lakik egy Vane nevű ur, az ezredes Vane.

»Van-e családja?» — kérdezősködtem tovább

»Van és van egy leánya is; miss Vane még ifju csinos leány.«

»Sohasem távoznak el hazulról?»

»Óh igen; délutáni két-három óra között rendszerint kikocsiznak« — volt a kielégítő felelet, a melyet egy fél sovereign-nel jutalmaztam meg.

Egy állomással megint közelebb értem czélomhoz.

A parkba mentem, szakadatlanul szívtam a szivart és beleéltem magam abba a gondolatba, hogy ha találkozom vele, bizonyára legott fölismer ő is engemet.

Ily gondolatok között vártam, lestem hiába. Már-már el akartam hagyni a parkot, midőn egy a kijáratnál elhaladó kocsí félreállásra késztetett. Elég volt egy

A brassó-háromszéki vasut.

(Vége.)

A pálya testébe építendő azon vízateresztőknél, a melyek felett töltés alkalmazatik, és a 4 méternél kisebb nyílású műtárgyaknál az ellenfalak kő- vagy téglából építendő; míg a 4 méter s ennél nagyobb nyílással tervezett nyílt műtárgyak egészen fából építhetők, kivéve a fővonalon tervezett tömősi és feketevízi hidakat, a melyekre kő alépítmény és vas felszerkezet van előírva.

A brassó-háromszéki h. é. vasutakon a m. kir. államvasutakkal közösen használandó Brassó állomás megfelelő kibővítésén kívül a következő állomások, kitérők és megállóhelyek létesítendő, u. m.: Zernesten 330, Rozsnyón 330, Keresztényfalván 330, — Brassó-Bertalanon 330, — Prázmáron 350, — Uzonnál 350, — Seps-Szentgyörgyön 400, — Eresztevényen 330, — N.-Borosnyón 330, — Barátoson 350, — Kovásznán 330, — és Kézdi-Vásárhelyen 350 méter hosszú állomás; Imecsfalván 330 méter hosszú kitérő; Ó-Tohán és Kilyén községek határában egy-egy megállóhely 130 méter hosszú rakodó vágánnyal; végül Hermány, Kőkös és Zabola-Páván egyszerű megállóhely, — mindezen állomások, kitérők és megállóhelyek lehetőleg vízszintesen, de 2-5 ‰-nál mindenestre kisebb emelkedésben s akképp helyezendők el, hogy szükség esetén minden nagyobb nehézség nélkül megnagyobbitathók legyenek.

A fővonal üzletének kezelését a szabványszerződés alapján az engedély egész tartamára — a közúti vasutként kezelendő szárnyvonal üzletét azonban kölcsönös felmondási jog biztosítása mellett, csak 3 évre a m. kir. államvasutak fogják átvenni.

Az engedélyokmány szerint engedélyesek kötelesek lesznek vasutjokon a csatlakozási forgalomban a m. kir. államvasutaknál érvényben álló személydijszabást életbeléptetni.

A vasutépítési részlettervek az engedélyokmány keltétől számítva 4 hónap alatt bemutatandók s a pálya építése ugyancsak az engedélyokmányok keltétől számítva egy és fél év alatt lesz befejezendő, s ezen időpont bekövetkeztével engedélyesek kötelesek lesznek a pályát a közforgalomnak átadni.

E vasutak megépítéséhez és üzleti megfelelő berendezéséhez szükséges tényleges tőke a fővonalra 2.800.000 frttal, a szárnyvonalra 400.000 frttal lett előirányozva és megállapítva — s engedélyesek kötelesek ezen tőkéből a fővonal forgalmi eszközeinek beszerzésére 222.600 frtot, a szárnyvonalra pedig 59.400 frtot fordítani s ezen felül ugy a fő-, mint a szárnyvonalak 25.000—25.000 frt kihasításával külön tartalékalapot képezni.

A Brassó város utcáin keresztülvezetendő s közúti vasutként kezelendő szárnyvonal üzleteszközeinek beszerzéséről maguk az engedélyesek, — a zernest-brassó-kézdivásárhelyi fővonal forgalmi eszközeinek beszerzéséről, illetve rendelkezésére bocsátásáról pedig az engedélyesek helyett a m. kir. államvasutak igazgatósága fog gondoskodni s ennek fejében engedélyesek kötelesek a fővonal tényleges építési tőkéjéből kihasított 222.600 frtot készpénzben a m. kir. államvasutak pénztárába beszolgáltatni.

Az engedélyezett vonalak építésére és üzletére egy egységes részvénytársaságnak megalakítása s a 3.200.000 frtra rugó tényleges költségeknek együttes beszerzése vétetett kilátásba s így a tényleges költségeknek a fő- és szárnyvonalra nézve külön-külön történt megállapítása tulajdonképen csakis azon es-

futó pillantás. hogy meglássam azt a szép arcot, a mely éjjel-nappal égette lelkemet. Ő is észrevett s úgy képzeltem, nem minden érdeklődés nélkül. Aztán eltűnt, mire ámulatomból magamhoz tértem.

A fogat oldalt fordult, mert még nem volt itt a hazatérés órája. Utoljára is itt kell visszatérnie, nem mozdultam hát el helyemről. Jól sejtettem; a kocsí a főúton erre jött vissza s már messziről intett felém a nyári kalap lebegő fátyola.

Ezuttal atyja felé fordulva ült, a kit valami érdekes elbeszéléssel igyekezett mulattatni. Az öreg ezredes szép, katonás tartású ember volt, ősz bajuszsal, de jóakaró arcz kifejezéssel.

Gyönyörtől igitasan indultam utnak, a mint szemem elől eltűnt az imádott angyal, egyre merészebb reményekben ringatva el magamat. Mikor látom ismét? mint vétetem észre magam vele, mikor, hogyan közeledhetem hozzá? E kérdések foglaltak el sokáig, mert most már nem voltam meglegedve az eddigi haladással.

(Folytatása következik.)

hetőségre való tetintettel volt szükséges, hogy a fővonal megváltása a közúti vasut jellegével bíró s tisztán helyi érdekű szárnyvonal megváltása nélkül is eszközölhető legyen.

A brassó-háromszéki helyi érdekű vasutak építésére és üzletére alakulandó részvénytársaság, a tényleges tőke beszerzése tekintetében, az 1888. évi IV. t.-cz. 10. §-ának rendelkezései szerint lévén köteles eljárni, a 3.200.000 frtnyi költség 35%-át, szám szerint 1.120.000 frtnyi készpénzösszeg biztosítására, ugyanennyi névértékű törzsrészcsejt tartozik kibocsátani s ezeknek teljes névértékben leendő elhelyezéséről gondoskodni.

Míthogy pedig a kibocsátandó törzsrészvényekre

Brassó vármegye	150.000 frtot,
Brassó sz. kir. város	80.000 »
Háromszék vármegye	281.800 »
a helyi érdekesség	70.000 »
az erdőkincstár	50.000 »

együtt összesen 631.800 frtot jegyeztek s így még 488.200 frtnyi törzsrészvény maradt fedezetlenül, a vasutvonalak kiépítésének biztosítása érdekében indokoltak találtam, hogy a szóban forgó vasutépítési költségekhez az 1880: XXX. és az 1888: IV. törvényezikk által megengedett módon és az ott megjelölt korlátok között az államkincstár is megfelelő segélyvel hozzájáruljon.

Ehhez képest egyfelől a postának az engedély tartama alatt ingyen eszközözendő szállítása s egyéb rendeletileg később megállapítandó feltételek alatt és megfelelő névértékű törzsrészvények átengedése ellenében, az 1888: IV. t.-cz. 4. §-a alapján a postaszállítás tényleges megkezdése napjától számítva 50 egymásután következő éven át 17.600 frtnyi évjáradékot helyeztem kilátásba, a mi 320.000 frtnyi tőkének felel meg s így a posta-hozzájárulás a 3.200.000 frtnyi tőke 10%-ának felel meg, tehát nem haladna meg azon maximális összeget, mely az 1888. évi IV. t.-cz. 4. §-a alapján engedélyezhető; másfelől kilátásba helyeztem, hogy az állam a vasut építési költségeihez az 1888. évi IV. t.-cz. 7. §-a alapján külön állami segélyképen a pálya építésének megkezdésétől kezdve 10 egymásután következő éven át 21.320 frt segélyösszeggel fog hozzájárulni, a mi — az időközi kamatokat, illetőleg a leszámolási veszteséget is figyelembe véve — 168.200 forintnyi hozzájárulásnak felel meg, — e külön segély tehát a most idézett törvényszakasz szerint engedélyezhető hozzájárulásnak jóval alatta marad, a mennyiben a tényleges költségeknek csakis 5-2 részét képezi.

Ezen segélyeknek megfelelő tőkeérték fejében engedélyesek, illetve az általuk alakítandó részvénytársaság 488.000 frt névértékű törzsrészvcnyt lesz köteles az államkincstár tulajdonába bocsátani s így a tényleges építési és üzletberendezési költségek 35%-a erejéig kibocsátandó törzsrészvények elhelyezése s ez által a vasut létrejötte biztosítottnak tekinthető, mert a tényleges költségek 65%-a erejéig kibocsátható elsőbbségi részvények 5%-osztalék biztosítása és 72 árfolyam mellett kétségtelenül értékesíthetők lesznek.

Az előterjesztettek alapján és tekintettel arra, hogy eme vasutvonalak erdőkben, bányákban gazdag s a nagyipar megtelepülésére rendkívül kedvező vidékeken és a Székelyföld oly részén fognának épülni, a mely a vasuti közlekedés előnyeit teljesen nélkülözte, tekintettel továbbá arra, hogy e vasutvonalak megépítése nemcsak helyi, hanem közgazdasági és általános forgalmi szempontokból, sőt az ország védelme érdekében is kívánatos, s hogy mindeme körülmények az állami hozzájárulásnak fentebb tisztelettel jelzett mérvét is kellően indokolják: tisztelettel kérem a t. házat, hogy e jelentésemet tudomásul venni méltéztassék.

Budapesten, 1890. évi április hó 18-án.

Baross Gábor, s. k.

kereskedelemtügyi m. kir. miniszter

Képkiallításunk.

IV.

Telepy képeinek az a legnagyobb hátrányok, hogy ő maga rendezte el s hogy a művész előtt nem volt háttérbe az egyén szerénysége. Mindnyájan ismerjük őt, s különösen ezen oldaláról. Szerény minden körülmények között, s kétszeresen az, ha képeinek árát szabja meg. Ha az árakat tekintjük, azt hisszük, valami harmadrangu festővel van dolgunk; de ha műveit nézzük, ép oly mértékben emelkedik azok művészi bece.

Össze látszik foglalni önmagába mindazon előnyöket, melyeket eddig másoknál megjelöltünk s ezekhez járul egy, melyet nem találtunk fel egynél sem,

legalább nem mint szembetűnő tulajdonság: s ez a levegő tanulmány. Telepy nem tuzoz sem a megvilágításban, sem a színezésben. Nála ezt a tárgy s a körülmény határozza meg. Nem foglal állást sem az egyik sem a másik mellett, hanem alkalmazza mindeniket ott, a hol kell. Apróra tanulmányozza a felvett részlet minden egyes momentumát, s egyforma gondal dolgozza ki még a vízparton heverő kavicsokat is. Egy be nem fejezett vázlatát láttam a Szamos mellékéről s e vázlat minden egyes pontja művészi felfogást árul el. A mint rá esett tekintetem, azonnal eszembe jutott egész tanuló-pályám, melynek folyama alatt ott fürödtünk, azon a helyen, mely Telepynek is megragadta figyelmét. Rég nem láttam a Szamos részletét s mégis azonnal eszembe jutott a partszakadás legutolsó horpadása is. A csonka füz e szakadás fölött, a nap, mely az egészet oly derült hangulatba öltöztette, minden részletében elárulta a mester ecsetét. Pedig az csak vázlat volt. Ez juttatja eszembe a »Likaskői mészégetőt«. Nézzük csak apróra e képet. A földszakadás vöröses színét, az égetéshez szükséges szerszámokat, a földszakadás fölött álló s az idő viszontagságaitól megviselt élő fát! Vegyük hozzá a levegő által kifejezett csendet és nyugalmat, az egész képen elterülő bájt s tudni fogjuk azonnal, mily tanulmány eredménye e mű. Avagy ott van, meglehetősen eldugott helyen, »A megyeri hajóépítő telep« az est homályában. Az a félig elkészült hajó ott az előtérben úgy látszik, mintha valóban deszkából ki-formáltan volna oda állítva; körülötte a deszka és fadarabok, állványok mindenike kiemelkedik a vászonnól s elhítteti velünk, hogy a kiterjedés mindhárom irányával bir, hogy ő valóban deszka, valóban állvány. Mi okozza ezt? a mesteri távlatstudomány. Nézzünk csak az állványra emelt hajó alatt ki; vajjon nem leszünk-e hajlandók elhinni, hogy ott még nagy mesze tér vész el az est homályában? Aztán tekintsük meg a színeket. Egy szín az egész, barna vörös, de a barna vörös minden képzelhető variációjában. Az a barna vörös, melyet a fellegeken átszűrődő lemenő nap sugara áraszt, mely sajátos színnel vonja be a sik tájat, s a fehéres deszka színt megbarnítja. És mily részletesség. Az ember hajlandó oda lépni, hogy egy közelben fekvő deszkáról a port ujjával letörölje, mert e por ott van még a forgács egyes darabjain is.

Telepy nem gondol azzal, milyen hatást fog majd műve előidézni, ő csak egyre gondol: a természetet azzal a kifejezéssel rajzolni le, melylyel valóban bir. Innen van, hogy tájképfestőink közt ő a legmesterkéletlenebb, a legközvetlenebbi. E tekintetben Spányi közelíti meg leginkább.

Kiről szóljunk még? Nem volt szándékunk minden egyes szerzőt megemlíteni, tanulmányozni. Hiszen erre nagy idő, hosszas tanulmány kellene. Mi csak ki kaptunk innen-onnan egy-egy képet, elmondottuk róla véleményünket, de inkább csak azért, hogy a néző közönségnek némi utbaigazítással szolgáljunk, hogy figyelmét a kiállításra felhívjuk s főképp, hogy megmutassuk, miszerint nem elég a kiállítást egyszer végignézni, hanem tanulmányozni kell a képeket egyenként, összehasonlítani egymással. Így élvezünk aztán; mert nincs unalmasabb kedélyállapot, mint az, mely egy képtár egyszeri átnézése után lelkünkben támad. Az első átnézés után egy alak-talan chaos keletkezik bennünk, melyben egymást üzik az arcok, hegyek, vizek, legelők, tehenek, juhok, fák a nélkül, hogy tudnók, melyik melyik csoporthoz tartozik. E chaosba csak a többszöri látás hoz rendet. Ez rendezi el az egyes alakokat, alakítja meg az egyes csoportokat, emeli ki a sok szép közül a szebbeket.

Köszönetünket kell tehát kifejeznünk az »Orsz. Magyar Képzőművészeti Társulat« lelkes igazgatóságának önzetlen áldozatkészségéért, hogy a nem mindennapi élvezetben minket is részesített, s a köszönet annál teljesebb lesz, mennél tömegesebben látogatjuk a képkiallítást.

Román lapszemle.

Kétségbe van esve a »Gaz.« a belényesi középiskolaért, a magyar kiseddövökért s ilyen szánandó állapotban kap olyan lesújtó levelet Nagy-Várad környekéről, »melyet még képzelni sem volt képes, mert az ő ellenségei most már a román törzs gyökereire irányították a fejszét, a melyek eddig az idők viharainak daczára érintetlenül maradtak«.

A fentebbi sorokat olvasva, azt lehetne hinni, hogy a Czenk ráesik a mi kedves városunkra, s még annyi időnk sem lesz, hogy a nyomdákat, melyekben ilyen vészjeleket nyomtatnak, megmenthessük.

Mi a baj megint? Rettenetes nagy veszedelem van, fele se tréfa! Szabolcs megyében három olyan

községben, Nyir-Adony, Nyir-Acsád és Abrányban, melyekben a lakosok a közelebbi népszámlálás alkalmával magukat magyaroknak írták fel, nem engedi meg gr. Csáky, hogy tiszta román tannyelvű népiskolákat szervezzenek és eloláshozítsanak olyan tanköteleseket, a kik a román nyelvet eddig hirből sem ismerték, csakis azon ürügy alatt, mert az illető gyermekek és szüleik történetesen görög katolikus hitűek. Aztán ne essék Brassóba a Czenk! Hát hol van az megírva, hogy a ki magát önként magyarnak vallja, azt csakis azért, mert gör. kath. hitű, minden áron román iskolába kell kényszeríteni? A román tuzók nagyon messze kezdenek menni. Támadják, gyanúsítják dr. Laurant, hogy dorogi püspök akar lenni s a miatt áldozza fel a natiót az Isten dicsőségére.

Sokat eltűr az a nyomdafesték! Ezen három község ügye a »Gaz.« szerint kiválóan fontos, fontosabb mint a belényesi ügy, mert ha a román nyelvet az elemi iskolákból kiturják, a natio gyökereit vágják ketté. Ha és imét ha. Csak hogy arra senki sem gondol, hogy a román tannyelvű iskolákból a román nyelvet kitiltsa. Itt sak arról van szó, hogy magyarajku tanulóknak a »Gaz.« és társai kedvéért nem fognak román tannyelvű iskolákat állítani. Üthetik a nagy dobot, az érsekek és püspökök nem fognak e nagy lármára felülni s nem hiszik el, hogy a kés már a csontig hatolt volna. Majd csak megállanak az Isten előtt is a »Gaz.« engedelmével, a nélkül, hogy attól tartanának, hogy ég a templom fűdele. »Arde coperisul bisericei«. Már ugyan miért égne? Talán, hogy Szabolcs megyében nem lehet románosítani?

Czenkalji.

Munkás mozgalmak.

A fővárosban május elseje óta kitört a sztrájk; megkezdették a pékek, kik azóta sem dolgoztak, hanem kivonultak Újpestre s sátrak alatt töltik az időt, a hogy lehet s várják a mesterek meglágyulását, kiktől több fizetést kívánnak, míg viszont ők kevesebb munkát óhajtanak. Követelésnek nem is olyan rossz, s úgy látszik az utolsó tudósításokból, hogy ezen elhatározásuktól egy-két mester engedékenysége sem tudja eltéríteni, mert jóllehet már történtek közeledések a mesterek részéről, de mivel az összes budapesti pékek nem hajlandók ezen követeléseknek eleget tenni, a sztrájk még egyre tart s a péklegények sziklaként állanak.

Kitörőben van a sztrájk az állam vasutak gépgyáraiban alkalmazott munkások között is, hol azonban a differentiákat remélhetőleg az igazgatóság el fogja oszlatni.

A malom-munkások, férfiszabók és lábbelikészítők szintén mozgalomban vannak. Május hó 5-én elfogatások is történtek; nevezetesen több malommunkást fogott el a rendőrség, kiket azon gyanu terhel, hogy a sütő sztrájk felbujtói volnának.

A vidék számos helyén szintén élénk hullámokat vernek a munkásmozgalmak. Délvidéki bányatelepeinken a lefolyt napokban véres zavargások is voltak, a délvidéki bányákban, Szászbánya felett, a Malom-völgyben tegnapelőtt vér folyt.

A csendőrök és több izgató bányamunkás között ugyanis tegnap összeütközés történt.

A felhevült elemek fenyegető állást foglaltak el s nem hallgattak a csendőrség felszólítására, üszköt akartak dobni az amugy is felizgatott tömegbe.

Erre a csendőrök le akarták az izgókat tartóztatni, mire ezek egy Matuz nevű csendőrt megtámadtak, ki fegyveréhez kapott és lőtt. A golyó egy munkásnak rögtön halálát okozta.

A vér láttára kigyult a szenvedélyek lángja. A kidölt bányász holttestétől a munkások egyenesen a csendőrökre törtek s Matuz csendőrt csaknem meglinchelték.

Sulyosan megsebesülve mentette ki a segélyül érkezett újabb csendőrség a dühöngő s mint kiderült, jobbára ittas munkások kezéből. Az esetről sürgőny-jelentés tétetett Szegedre a csendőrpáncsnoksághoz, mely intézkedett is már a vizsgálat megejtése ügyében, kiküldvén a helyszínére Zsifkovics Lajos százados hadbíró és Szászvárossy hadnagy szakaszpáncsnokot. A Bogsánbányához tartozó dognácskai bánya fölízgatott munkásnépe szintén tüntetett május 1-jén.

Reggel a munkásnép kihívóan vonult végig a bányautakon, minden társukat csatlakozásra s egy napos sztrájkolásra híván föl.

A csendőrség rögtön erősítést kapott a szomszédos csapatoktól s a zajongókat lecsillapították az utcákon végig sétáló fényes szuronyok.

A bánya főtisztartósága kijelentette, hogy büntetésül bezárja a bányákat e hó 5-ig. Nagy elkéséredést szült ez a fenyték.

N A P I H I R E K.

Képkiallításunk az utolsó napokban — mióta a belépti díj le lett szállítva — sokkal jobb látogatottságnak örvend, mint ezelőtt. Összinté örömmel értesültünk arról, hogy Segesvárról f. hó 11-én vasárnap reggel egy nagyobb társaság szándékozik Brassóba rándulni, a képkiallítás megtekintése céljából. Kíváncsatos volna, hogy ezen példa minél számossab utánzásra találjon!

A brassói magyar dalárda 28-dik egyesületi évének első rendes dalestélyét holnapután, azaz szombaton este 8 órakor tartja meg a »N-ro 1« nagy termében. Az estély műsora a következő: 1. Huber »Csatadal«, éneklí a férfiak. 2. a) Hermes: »A völgyi rózsza«, b) Schubert: »Az éj«, éneklí a férfiak. 3. Schubert: »Az én tanyám«, bariton-soló, éneklí Fink Adolf. 4. Zimay: »Suhog a szél«, éneklí a vegyeskar. 5. Thern: »Dalünnepe«, éneklí a férfiak. 6. Hoffer: »Tarka madár«, népdalegyveleg tenór-soloval, éneklí a férfiak. 7. Oesten M.: »Felhívás tánczra«, éneklí a vegyeskar. Hangverseny után táncz. Az érdekesnek ígérkező estélyt ajánljuk közönségünk szíves figyelmébe.

Rendőri hírek. Munkás-streik a czukorgyárban. A majdnem egész Európában folyamatba jött munkásmozgalom most Brassóban is hullámokat kezd verni. Tegnapelőtt az itteni czukorgyár által tetemes költséggel a nyár folyamára felfogadott mezői munkások között zavargás ütött ki. A munkások megtagadták a munkát, egy részük erőszakkal a czukorgyár irodájába behatolt és fenyegetőleg követelte a munkakönyvek kiadást, úgy hogy az igazgatóság kényszerítve volt, rendőrséget requirálni. — Egy nyomban kiküldött rendőrség segítségével sikerült a mozgalmat elnyomni és a fővezetők, valamint a legellenszegülőbb munkások letartóztatottak és a városkapitánysághoz bekísértettek, mely utóbbi, tekintettel arra, miszerint az igazgatóság a büntető eljárástól elállott, a vezetők megbüntetését, esetleg kiutasítását elhatározta. Öngyilkosság. Tegnapelőtt délután a bolgárszegen 360. h. sz. alatt lakó Weiss Rózália, köztelverőségéd neje, a faszinben felakasztva találtatott. Az öngyilkosság oka belső idült fájdalom lehetett. — Öltás. Miután az esetről-esetre az egyes szomszéd-ságokhoz intézett azon felszólításoknak, hogy a beöltendő gyermekeket az oltó orvosnak a városkapitányságnál elővezessék, igen csekély eredménye van, azon figyelmeztetés vált szükségessé, hogy az 1888. évi XXII. t. cz. értelmében mindazok, kik a gyerekek első beoltására kötelesek, azon kötelezettségnek azonban eleget nem tesznek, 1 frttól 50 frtig, sőt 300 frt pénzbírsággal sújthatók. Mindenkinék érdekében áll tehát, oltásköteles gyermekeit a városkapitányságnál történő oltáshoz idejekorán elővezetni, vagy az esetleg már megtörtént oltást kellőleg beigazolni. — Eltolonczozás. Tegnap Szélyes György napszámos, ki lopás miatt ismételve büntetve volt és ki ismét Brassóban kívánt letelepedni, e város területéről mindenkorra kiutasított és illetőségi helyére, Facsetre tolonczoltatott. — Tegnapelőtt délután Bolonyában négy kas találtatott, mely a városkapitányságnál átadatott.

Meghívó. Az Emke Nagy-Küküllő megyei tagjait ezennel a f. évi május hó 10-én délután 2 órakor gróf Bethlen Gábor ur ő méltóságának elnökle alatt a megyeház dísztermében tartandó ált. közgyűlésre meghívjuk. Egyszersmind értesítjük a t. tagokat, hogy ezen közgyűlésen a központ is magát képviselteti gróf Bethlen Gábor elnökünk kíséretében. A gyűlés tárgyai: Elnöki megnyitó. Jelentés a megyei választmány és fiókkörök működéséről. Jelentés a pénztári állásról. A megyei választmány és tisztikar megválasztása. Indítványok. Este 8 órakor hangverseny-nyel egybekötött fillérestély a »Csillag« vendéglőben; melynek tiszta jövedelme a segesvári ev. ref. papilak kijavitási alapjára fog fordíttatni. Belépti jegy ára 60 kr. Előre váltható a magyar kaszinó helyiségében. Másnap, május 11-én a reggeli vonattal társas kirándulás Brassóba a magyar képkiallítás megtekintésére. Segesvárt, 1890. május 1-én. Az Emke Nagy-Küküllő megyei választmány határozatából: Horváth László igazg. alelnök. Szieghart Elek, jegyző.

A kolozsvári tudomány egyetem rektorául a jövő iskola-évre Dr. Szász Béla, a bölcsészeti kar nyilvános rendes tanára választatott meg.

A m. kir. opera Kolozsvárról. A mint a kolozsvári lapokból értesülünk, az ottani közönségnek kiváló

művelvezetre van kilátása. Ugyanis a budapesti m. kir. opera hetvenkilenc tagja június első felében tizenkét opera — és ballet — előadást szándékozik Kolozsvárról rendezni, ha a hirdett bérlet útján sikerül a költségek biztosítása. Az előadások annál érdekesebbek lesznek, minthogy a műsorba fölvev operák és balletok legnagyobb-része, mint »Aida«, »Brankovics«, »Hamlet«, »Lakme«, »Windsori vighnők«, »Säckingeni trombitás«, »Babatündér«, »Coppelia«, »Robert és Bertram«, »Nap és föld« és »Párisi festők« Kolozsvárra nézve újdonságok.

A táncz következményei. Nagy részvét mellett temették el e hó 5-én délután Kóhalomban a mikóvásári szász pap fiatal, szép leányát, Binder Milit, ki a kóhalmi szász nőegylet által közelebből rendezett tánczmulatságon anyit tánczolt, míg tudó érpattanást kapott s annak következtében meghalt.

Egy örült rémtette. Segesvárt a napokban egy cseléd-leány a papilak udvarán lévő kutba ugrott. A szerencsétlen teremtes izzé-porrá zuzta magát. Hulláját nagy nehezen kihúzták s a kórházba vitték, a honnan aztán eltemették. A kutat valószínűleg fenékgig ki fogják meríteni és tisztítani, mert inni belőle most senki sem akar.

A polgármestertől kitelesítve. Gaya (Morvország. Tekintetes ur! Tisztelettel tudatom önnel, hogy óhajtatását szíves készséggel teljesítem. Varrónó létemre ülő étetmódot folytatván, már hosszabb idő óta gyomrom nagyon fájt, étvágyam elveszett s emésztési zavarok bántottak, de a midőn az ön svájci labdacsaiból egy dobozzal elfogyasztottam, azóta sokkal jobban vagyok; miért is ezennel szívesen nyilvánítom hálás köszönetemet. Hatalamas gyógyítóerejű készítményét minden hasonló bajokban szenvedőknek a legmelegebben ajánlván, maradok háladatos lekötelezettje: Prohaska Emma, varrónó. — Ez aláírás valódiságát bizonyítom: Valenta, polgármester. (P. H.) Gaya kir. város polgármesteri hivatalától. Brandt Richard gyógyszerész svájci labdacsa (egy dohoz ára 70 kr.) a gyógyszerárakban kaphatók, de meg kell nézni védőjegyét, mely fehér kereszt vörös mezőben, s Brandt Richard névaláírását.

T á v i r a t o k.

Kassa, május 7. (Saját tudósítónktól). A ma reggel Péchy Tamás főfelügyelő által kiküldött szavazatbontó bizottság délután öt órakor hirdette ki a szavazás eredményét. A beadott 159 szavazat közül kilencvenkettőt nyert Zelenka Pál, miskolci ev. lelkész s hegyaljai esperes, negyvenegyét Terray Gyula, gömöri főesperes és rozsnyói lelkész és végre huszanhatot Farbak József, nyiregyházai lelkész és hegyaljai alesperes. Ennek folytán Zelenka Pál, mint a ki tizenöt szavazatnyi abszolút többséget nyert, **közzelkésedéssel püspöknek proklamáltatott.**

Irodalom.

Megjelent és kapható Kolozsvárt Horatsek János könyvkereskedő kiadásában az »Osztrák Büntető Perrendtartás«, összeállította Bodor László kolozsvári kir. törvényszéki bíró.

Az erdélyi részekben még jelenleg is érvényes osztrák büntető perrendtartás a közforgalomból teljesen kifogyván, a jogász közönség naponta mindinkább érezte annak hiányát s miután a magyar büntető perrendtartás codificatioja előreláthatólag csak huzamosabb idő múlva lesz befejezhető, Bodor urnak ezen munkája régen érzett hiányt pótol, mely munka értékét még nagyban fokozza, hogy az idevágó összes lényegesebb miniszteri rendeletek abba fel vannak véve. Bodor urnak ezen valóban nagy szükségét pótló munkájáért csak köszönettel tartozunk s ajánljuk azt a jogász közönség figyelmébe.

Ára 2 frt 50 kr.

»A zene, de leginkább a zongoratanítás bajai és azok orvoslása.« Irta Szentesy Béla zenetanár. E füzet, mely Heisler I (Budapest II. ker.) kiadásában megjelent s minden könyvtárban kapható — a rossz zenetanítás de leginkább a rossz zongorázás okait, továbbá a rossz methodusok következtében előforduló ugynevezett zongora-betegségekkel foglalkozó orvosok figyelmét a természetellenes methodusokra irányozza.

Eme fejtegetések első sorban a szülőket érdeklik, a menyinyiben azokat képesekké teszik annak megítésére, hogy helyes uton halad-e gyermekök tanítása. Említésre méltó, hogy a füzet a szerző 20 év

buvarkodásának eredményét tartalmazza, s végül a kartársakat a zenetartás céljából eszmecserére hívja fel. Ára 50 kr.

Közgazdaság.

A brassói kereskedelmi és iparkamara f. évi. ápril. 29-én ülést tartván Dück József elnöke alatt, a következő tárgyak kerültek napi rendre:

Elnök tudatja a gyűléssel azon körrendeletet, melyet a brassói gyárosokhoz intézett azon célból, hogy azok lehetőleg oda hassanak, miszerint a május elsejét ünneplő munkások minden rend és csendháborítástól óvakodjanak.

Közli továbbá a kereskedelemi miniszter azon elhatározását, a mely szerint a kereskedelmi iskolák és akadémiák idei érettségi vizsgáira miniszteri biztosokul kamarai tagokat fog megbízni, s hogy a kamara erre vonatkozólag javaslatételre hivatott fel. Az elnök több kamarai tagot hoz javaslatba, kik a miniszternek felfognak terjesztetni. Azon leiratok, melyekben az 1889. évi számadások s az 1890. évi 5% kamarai illetmény kulcs megállapítása jóváhagyattak, valamint azon rendelet, mely a kamara által alkotott új választókerületek és általában a kamara új beosztását helyben hagyja, tudomásul vétetett.

Azon magas rendelet, mely felvilágosítást kér az ügynökökre vonatkozó kereskedelmi szabályok betartásáról, egy hármass bizottságnak jelentés tétel végett kiadott.

A titkár által előterjesztett tervezet a kamara által felállítandó kereskedelmi értesítő irodára vonatkozólag, elfogadtatott. Ezen intézmény, mint önálló osztály, a többi irodai teendőkkel elkülönítve fog működni s ingyenes szolgálatot végez, feladata lévén az érdeklődőknek megbízható értesítést adni a tarifa,

vám, pénz és mérték viszonyokról, a külföldi firmák megbízhatóságáról, s nem utolsó helyen figyelemmel lenni arra, hogy a kamara területén a kivitt erélyesen támogassa, a mennyiben mint összekötő kapocs, konszultusok, vasutársaságok között fennálljon. Ezen iroda megnyitásának idejét megállapítani az elnökségnek hagyott fenn.

A nagy-disznódi posztosok kérelme, melyben az ottani ipar pangása miatt, románai gyapju behozatalának — egy bizonyos mennyiségig — megengedéseért folyamodnak, a legmelegebben fog a kereskedelmi miniszternek ajánlatni. A Gyergyó-ditrői ipartestület alapszabályai lényegtelen változtatásokkal helyben hagyattak.

A nagy-szebeni iparegyesület kérelme, hogy technológiai gyűjteménye segélyeztessék, érdemlegesen csak a jövő évi költségvetésnél fog tárgyalni. A miniszterium azon leirata, mely szerint a kamaráknak magánosokkal való érintkezésében a bélyeg-ügyet szabályozni fogja s ezen könnyíteni fog, megnyugtató tudomásul szolgál. A miniszterium által felülvizsgálat szempontjából kért kimutatás szerkesztésével a kamarai illetéket fizetőkéről az elnök bizatik meg.

A baróthi előjáróság kérelme az iránt, hogy az ottani iparostanonczok iskolája segélyeztessék, ez idő szerint az évi költségvetésbe hasonló célra előirányzat nem lévén, érdemlegesen elintézhető nem volt; a kérés annak idején pedig a maros-vásárhelyi kamarához fog áttétetni.

Végül dr. Zell kamarai tag indítványa folytán a következő határozat hozatott. Tekintve, hogy a Romániával kötendő kereskedelmi egyezmény újból napirendre került s tekintve, hogy többek között az országos gazdasági egyesület ezen ügyben lépéseket is tett, a kamara már most szoros kötelességének tartja ezen kérdésben, mint illetékes testület, a délkeleti or-

szágrész iparának érdekeit védeni és képviselni s erélyesen előtérbe lépni, hogy a románai vámháboru által előidézett állapotok megszűnjének, s e célból egy memorandumot készít, a melyet illetékes helyre juttat. Elhatározatott, hogy ezen memorandum szerkesztésének céljából szükség esetén egy rendkívüli kamarai ülés fog összehívatni.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor, b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor **Vonatérkezések** a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor; b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeálról

Brassói piaczi árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. május hó 8-án.

Román papírpénz à 20 frank	9-33	vétel 9-36	eladás
" ezüstpénz à 20	9-30	"	9-34
Napoleon d'or (aranypénz)	9-38	"	9-41
Török lira	10-51	"	10-62
Arany	5-47	"	5-50
Orosz papírrubel	1-31	"	1-32

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössy István (D.-Szt.-Márton)
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walthér Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETME NYEK.

Szám 854.—1890.

Hirdetmény.

A Brassó városi árvaszék mint egyezkedő hatóság által az 1877. évi XX. törvényzikk 250. §-a értelmében ezennel közhirre tetetik, miszerint Wächter Karolina urnó utáni vagyon kezelőjének önkéntes kérelmére a Széles-utca 596. szám alatti házban a f. 1890. évi márczius hó 17-én elhalt özv. *Wächter Karolina főispánné* tulajdonát képezett ingóságok és pedig: butorok, pipereszerék, konyhaeszközök stb., folyó 1890. évi május hó 16-án és esetleg a következő hétköznapiokon, mindig délelőtt 9—12, délután 3—6 óráig azonnali készpénz fizetés ellenében nyilvánosan el fognak árvereztetni.

Brassó, 1890. ápril hó 30-án.

(140) 3—3

A városi árvaszék.

Keresünk

minden állásbeli tisztességes embereket, kik *törvényesen kiállított* részleteink alapján sorsjegyeknek részletfizetésre leendő eladásával foglalkozni akarnak. A sorsjegyek pénzáránknál maradnak s nálunk minden időben megtekinthetők. Üzletünk már 25 év óta áll fenn a legszigorubb szoliditásban. — Legmagasabb províziót adunk, összekötve *premiummal* és esetleg bizonyos fizetéssel. Ajánlatok *Dirnfeld Testvérek* társaságának bankházához intézendők Budapest, V., fürdő-utca 4. szám. (143) 2—2

A legjobb

Brünni szöveteke

szállítja eredeti gyári áron a
SIEGEL-IMHOF
finomposztó-gyár Brünnben.

Egy elegáns

tavaszi vagy nyári férföltönyre
elég egy szelvény 3.10 méteres, azaz
4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:

- 4-80 frt. közönséges →
- 7-15 frt. finom →
- 10-50 frt. finomabb →
- 12-40 frt. legfinomabb →

valódi juhgyapjuból.

Továbbá nagy választékban kaphatók: selymmel átszőtt kamgarnok, felöltőkre való szövetek, Loden vadászok és turisták számára, Peruwien és Dosking posztók szalonöltönyöknél, előírás szerinti posztók hivatalnokok számára, mosható ezernaszövetek férfiak és gyermekek számára, valódi Piqué mellényszövetek, stb. stb.

Jó árúért s pontos szállításért
kezeség vállaltatik. (57) 23—40

Minták ingyen s bérmentve.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel jelenteni, miszerint „**Az arany pelikán**”-hoz címzett gyógyszerárt a Szentlélek-utczában (a Czergepiacz sarkán) megvásároltam s azt általában új áruval teljesen elláttam.

Budapest (Török Józsefnél), Bécs, Bukarest és Páris legjobb nevű gyógytáraiban szerzett tapasztalataim, 18 évi gyakorlatom s a magyar, német, román és franczia gyógyszerészet (pharmacopoe) különös ismerete következtében azon kedvező helyzetben vagyok, hogy minden, még rendkívüli követelményeknek is megfelelhessenek és minden tekintetben törekedni fogok, hogy a nagybecsű bizalmat a legrövidebb idő alatt kivívjam s azt továbbra is megtarthassam.

Egyszersmind bátorkodom figyelmeztetni, hogy minden kész, bel- és külföldi gyógyszereket, kötszereket, kaucsukárkat, nagyon olcsó finom szappanokat, illatszereket, pipereczikeket, valamint általában minden szakmamba vágó czikkeket nagy választékban készleten tartok.

Kiváló tisztelettel

Roth Viktor,

gyógyszerész az »Arany pelikán«-hoz
Brassóban, Szentlélek-utca és Czergepiacz sarkán.

(14) 1—2

Portlandi cze mentet

hordókban és zsákokban, ugymint

Roman-cze mentet

(vizhatlan mész) zsákokban,

ismert kittinő minőségben ajánlnak

J. L. & A. Hesshaimer

Brassóban.

(113) 6—6

Kérem olvasni!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy Nagy-utca 540. h. sz. a. levő bolti helyiségek egyikében saját nevemen cipész-műhelyt nyitottam, a hol mindenféle e szakba vágó rendelést elfogadok.

Férfi- és női cipőket, legcsinosabb kiállításban páronként következő árakban készítek: 3 frt 50, 4 frt, 4 frt 50, 5 frt, 5 frt 60 frt és 6 frt 50 kr.

A cipők jó minősége- és tartósságáról kezeskedve és pontos kiszolgálást biztosítva, ajánlom magamat a t. cz. közönség eddigelé is nekem nyújtott pártfogásába.

Kiváló tisztelettel

Biró Gyula.

Minden dohánytöszdében és diszáru-üzletben.

A legjobb szivarka-papír
a valódi

LE HOUBLON

FRANCOIA GYÁRTMÁNY
CAWLEY ÉS HENRY-TÖL
PARISBAN
1889 - IKI PÁRISI VILÁGKIÁLLÍTÁS EZÜST-ÉREM.

Főraktár: KANITZ OTTÓ és társánál BECSBEN.

(47) 11—26